Tiana şi magia sărbătorilor

de Lisa Ann Marsoli

Prinţesa Tiana şi soţul ei, prinţul Naveen, se pregăteau să petreacă primul lor Crăciun împreună. Tiana invitase familia şi prietenii la restaurantul ei, la petrecerea de Ajun. Voia să aibă şi Naveen parte de tradiţia pe care ea o cunoştea şi o îndrăgea.

– S-ar putea să mai avem nevoie de nişte podoabe! îl avertiză Tiana.

– Atâta timp cât sunt demne de o prinţesă! încuviinţă Naveen.

O ajutase toată săptămâna pe Tiana să-şi împodobească restaurantul, să realizeze ornamentele pentru mese şi să instaleze un brad – cu toate acestea, mai erau atâtea de făcut.

Curând veni momentul să meargă la piață. Tiana și Naveen își luară paltoanele și-și puseră pe cap pălăriile.

– Abia aştept să gust din bunătăţurile pe care le vei pregăti pentru ospăţ, îi mărturisi Naveen. Cu ajutorul meu, desigur!

– Păi, ar mai fi nevoie de câte ceva, spuse Tiana. Să vedem... mai întâi ar trebui să luăm legumele!

Urmă câte ceva de la măcelărie, apoi nişte ouă şi ceva brânză. În final, Tianei nu-i mai trebui decât nişte zahăr pudră pentru renumitele ei gogoşi.

– Cred că va mai trebui să facem un drum, spuse Naveen, luptându-se cu grămada de pachete. Pentru câţi oameni gătim?

– Mama, Charlotte, Big Daddy, părinţii tăi şi toţi prietenii noştri. Îi vom servi deopotrivă şi pe cei care vor dori să ni se alăture, răspunse Tiana veselă. Vorba-ceea: cu cât suntem mai mulţi, cu atât e veselia mai mare!

Tiana petrecu următoarele zile gătind cot la cot cu Naveen. Restaurantul Tianei, *Tiana's Palace*, rămăsese deschis, aşa că bucătarul-şef Henri era ocupat cu pregătirea mâncărurilor pentru clienţi.

– Pentru unul care nu ştia cum să taie o ciupercă, ai devenit un adevărat expert, îi spuse Tiana lui Naveen.

– Tu m-ai învăţat tot ce ştiu, îi aminti el.

În Ajunul Crăciunului, la căderea serii, toată mâncarea pentru banchet era în sfârşit gata.

– Înainte să sosească oaspeţii noştri, am o surpriză pentru tine, îl anunţă Tiana pe Naveen, întinzându-i haina.

– Unde mergem? întrebă el.

– O să afli foarte curând, răspunse Tiana misterioasă.

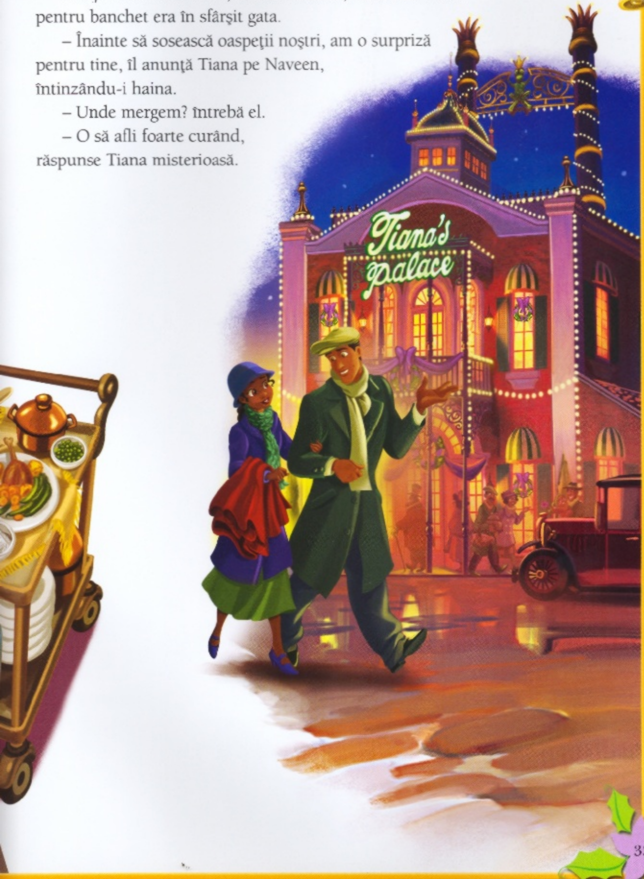

Nu trecu mult, şi cei doi se aflau într-o canoe, vâslind prin băltiş. Apoi ieşi la iveală surpriza pentru Naveen: focuri mari de tabără de-a lungul râului.

– Focurile sunt pentru Papa Noël, explică Tiana.

– Ca să ne poată vedea din cer? întrebă Naveen.

Tiana râse.

– Papa Noël nu se foloseşte de sanie. Călătoreşte într-o pirogă, o canoe cu fundul plat, trasă de aligatori.

– Sper să-i lase pe aligatori afară când o să împartă cadourile! exclamă Naveen.

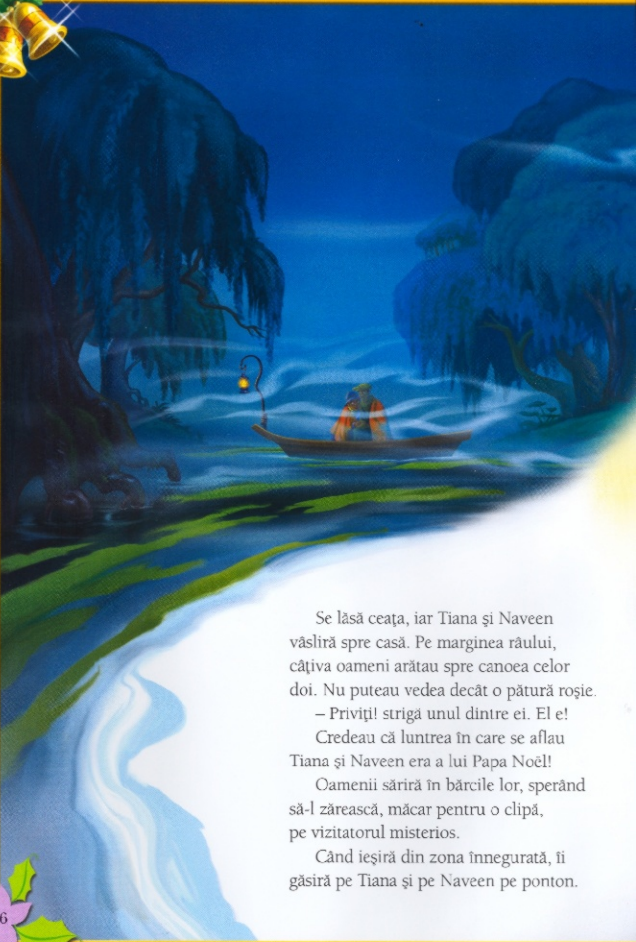

Se lăsă ceaţa, iar Tiana şi Naveen vâsliră spre casă. Pe marginea râului, câţiva oameni arătau spre canoea celor doi. Nu puteau vedea decât o pătură roşie.

– Priviţi! strigă unul dintre ei. El e!

Credeau că luntrea în care se aflau Tiana şi Naveen era a lui Papa Noël!

Oamenii săriră în bărcile lor, sperând să-l zărească, măcar pentru o clipă, pe vizitatorul misterios.

Când ieşiră din zona înnegurată, îi găsiră pe Tiana şi pe Naveen pe ponton.

– L-aţi văzut pe Papa Noël? întrebă cineva.

– Nu, dar dacă tot sunteţi în oraş, n-aţi vrea să veniţi şi voi la restaurantul meu? E destul din toate pentru toată lumea! spuse Tiana.

– Mulţumim, răspunse unul dintre drumeţi. Cred că nu ne-ar deranja deloc!

Când Tiana şi Naveen ajunseră la *Tiana's Palace*, oaspeţii tocmai începuseră să sosească.

Louis, prietenul aligator al Tianei, le împărţea tuturor punguţe cu fructe confiate şi bomboane.

– Este unul dintre aligatorii lui Papa Noël! spuse o doamnă.

Louis îi zâmbi larg, arătându-şi toţi dinţii.

– Crăciun fericit, doamnă! îi ură el. Sper că nu vă lipseşte apetitul – nici pantofii de dans!

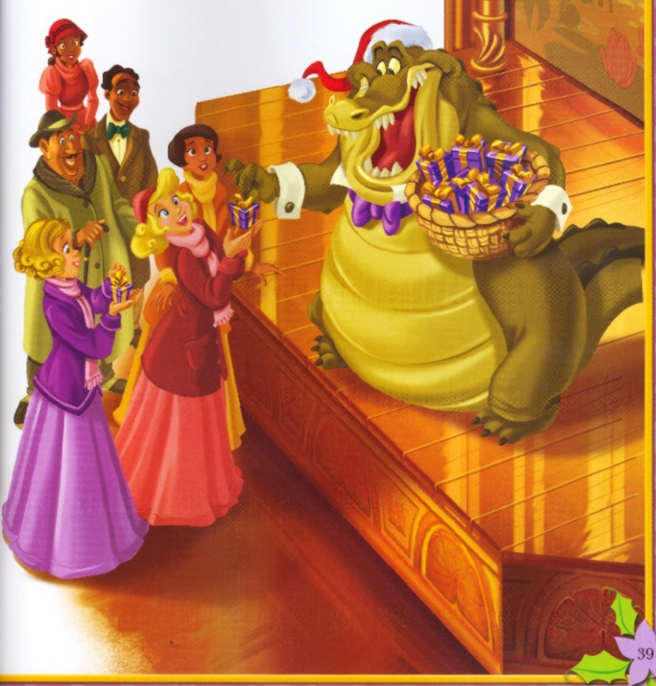

Tiana îi salută călduros pe părinții lui Naveen și pe mama ei, Eudora. O întâmpină pe Charlotte, prietena ei cea mai bună, și pe tatăl acesteia, Big Daddy LaBouff.

– Sunt aici niște oaspeți care susțin că l-ar fi văzut pe Papa Noël pe râu, spuse Charlotte. Crezi că cel de acolo ar putea fi el?

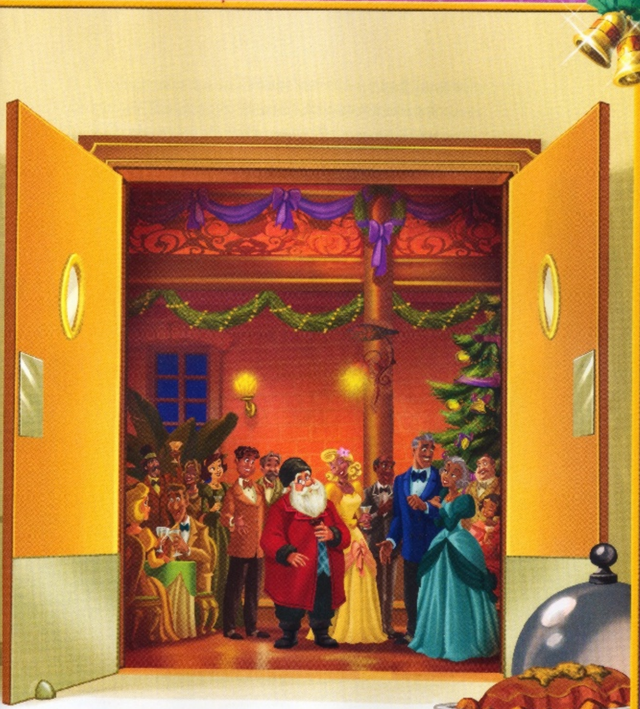

Tiana își ridică privirea și văzu un bărbat vârstnic, într-o haină roșie, întreținându-se cu unii dintre oaspeți.
Era tare curioasă, dar trebuia să se ducă să-și îmbrace rochia de petrecere.

Curând, Tiana şi Naveen aduseră pe mese bucatele.

– Cina e servită! anunţă Tiana.

Pe o masă lungă se aflau vase pline cu delicioasa ei tocăniţă, curcan cu castane, şuncă la cuptor, bulgur, batate, legume, mămăligă dulce şi sufleuri.

Oaspeţii îşi ridicară farfuriile şi începură să le umple cu bunătăţuri. Tiana zâmbi. Nimic nu-i plăcea mai mult decât să-i vadă pe oameni bucurându-se de bucatele gătite de ea.

După ce mâncă toată lumea, Naveen şi Louis interpretară colindele lor preferate de Crăciun, în variantă jazz. Curând, Tiana şi toţi oaspeţii ei dansau.

Ceva mai târziu, Tiana se duse la bucătărie şi umplu un cărucior cu budinci, cu torturi şi cu gogoşi. Căruciorul era aşa de plin, încât Tiana abia reuşi să deschidă uşa bucătăriei.

– Dă-mi voie să te ajut, draga mea, îi spuse un domn cu barbă albă, preluând controlul căruciorului.

Revenind în bucătărie, Tiana îşi dădu seama că domnul care tocmai o ajutase arăta exact ca Papa Noël!

Se grăbi înapoi spre masă, dar domnul dispăruse deja.

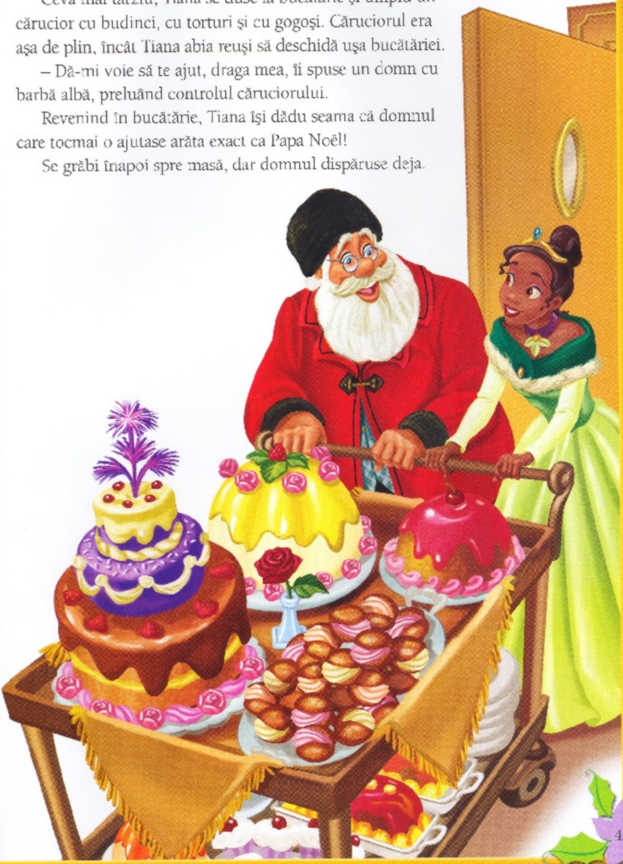

Chiar în acel moment, Naveen veni la ea.

– Ce petrecere minunată! exclamă el. Mâncarea! Muzica! Oamenii! Totul e așa de...

– Minunat? E Crăciun în New Orleans!

Apoi Tiana îl observă pe bărbatul în haină roșie.

– Crezi că bărbatul acela e Papa Noël?

Înainte să poată verifica, Naveen o luă cu el pe ringul de dans.

– S-au întâmplat cele mai ciudate lucruri, spuse el.

Tiana chicoti. Era încântată că primul Crăciun al lui Naveen în New Orleans se dovedea așa de reușit – pentru ea, nu exista o vrajă mai mare.

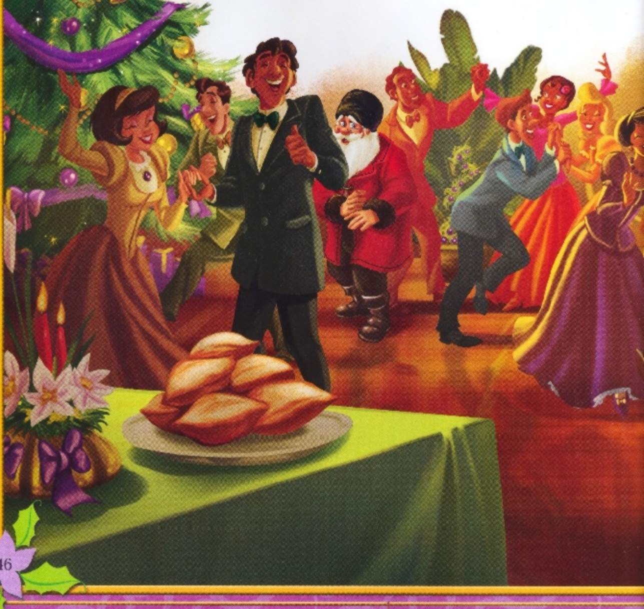

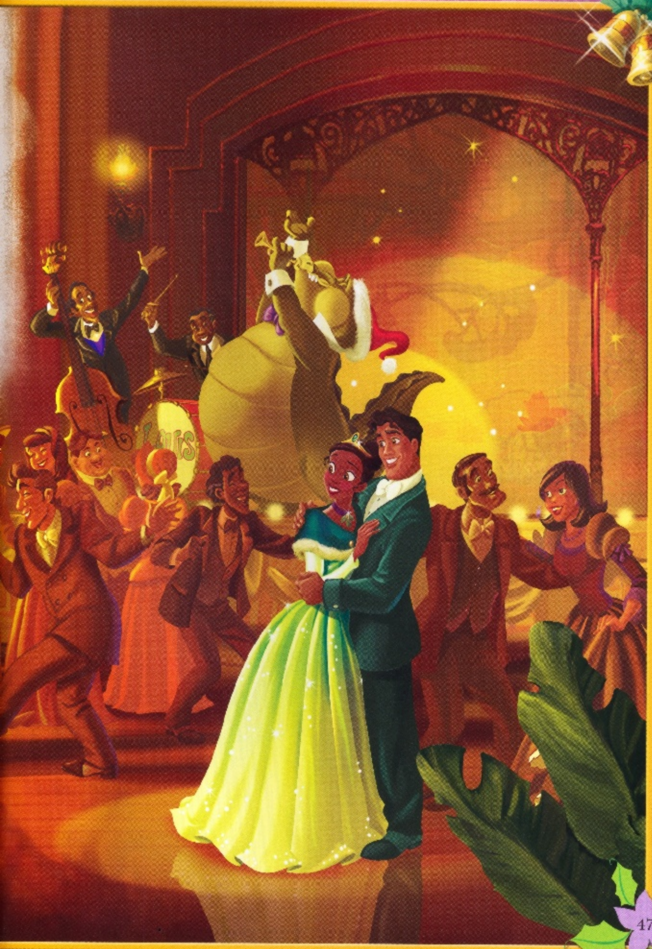

Sfârşit